

ԻՄ ՊԱՐՏԵՋԻՍ ՀԻՐԻԿԻՆ

Հոգիիս մէջ կ'ուզեմ պահել
Քու բոլորդ, քու շունչդ անմշշ հիրիկ.
Ապերուս մէջ զեղբդ հիսնել,
Մարերիի սիրուն շողիկ:

Երբ դալարուտ հողին վրայ
Բիրերդդ կոյս բացած փըթթիս,
Քեզ փայփայող քամին թող գայ
Հովանարել և իմ հոգիս:

Կաթուս բոլրէջ շըթթիսն օծած
Հեշտութենէդ թող գինձնամ.
Սիրականի պէս խոցոտուած,
Եւ արտասուեմ և հեռանամ:

Հ. Վ. ՅՈՎՀԱՆՆԻՍՅԱՆ

ԱՇՆԱՅԻՆ

Տերեւներէն բոբբ հեկեկուն այս իրիկուն
Առնին սիրտն է սարսուռով տգոյն լոյսի.
Եւ լըռութիւնը ձայներու մէջ կը հոսի
Թաւշութակի հեծեծանքի նըման տրտում:

Անոյ այս պահն հիւսիս պատանք մը ոսկեգոյն:
Մըթընշաղին մէջ վերջալոյսը կը մըսի.
Սիրտըս տերեւն ըլլամ հովին երբ երազի
Ջուրին կանանչի ալ մութն ինկաւ, խորն իմ
[հոգւոյն:

Ժողովեց ամբողջ մանիշակներն արահետէն
Հովք՝ գուցէ տալու համար լացող սրտին
Բիւր տերեւներ կը թափթըփին կը պատանքեն

Ջուրին կըլլը դէմքը ժպտուն ուր կայ ոսկին
Դեռ պլպլուն իրիկունէն որ կը դողայ
Հեկեկուն այս իրիկունէն ծառին վըրայ...

ԱՐՄԵՆ-ԵՐԿԱՐ

ԳԻՏԱԿԱՆ

ԻՆՁՈՒՆ ԱՍՏՂԵՐԸ
ԲԱՅԽՓԻԿ ԿԸ ԽԱՂԱՆ

(Շար. տես Բազմավէպ, 1928, էջ 120)

ՄԱՍՆ. Բ.

Մեր անցեալ յօդուածաշարքին մէջ խօսեցանք շողջողումի զանազան անուաններու, և զանազան աստեղագէտներու զապահարներուն վրայ, ի վերջոյ իմ տեսութիւնս պարզելով. թրթռացումի թիւերով այս աստեղերուն հեռաւորութիւնը գտնելու փորձն ըրինք, ինչպէս և տեսանք թէ աստեղագէտներու գործածած միջոցները հրաշարաւոր կը դարձնեն անմատչելի առարկայի մը չափումը:

Հիմա այս երկրորդ թերթին մէջ պիտի ջանանք աստեղագիտաց ընտրած միութեան չափին ճիշդ երկայնութիւնը սահմանել և է այս Երկրային հեռաւորութիւնը: Նշանակներու հաշիւները պիտի դնենք, բայց ընթերցողը բարի ըլլայ միայն արդիւնքները կարդալով անցնիլ. փափաքողները եթէ ուզենան հաշիւներու ճշգրտութիւն ստուգել կրնան քննել հոս մեր դրածէն, բաւ է նշանակները գործածել գիտնան:

ԱՐԵՆԻՈՒ ՀԵՌԱՆՈՐՈՒԹԻՒՆԸ
ԳՏՆԵԼՈՒ ՓՈՐՁԵՐ

Երեք տարի առաջ, 1925 մարտին Գաղղ. Աստեղ. ընկերութեան թերթին մէջ, էջ 116, ուր 4 փառաւարի ժողովի նստի խորհրդածութիւնքը հրատարակած էին, կար նաև հետեւեալ բացատրութիւնը. «M. P. Choren M. Sinan, adresse la première partie d'un important mémoire sur «les distances des astres»»:

Այս յօդուածս ուղղած էի Պ. Կ. Փլամ. մարիոնի, կուզեմ թարգմանաբար մեր ազգայնոց հոս ծանուցանել: Բայց որովհետև զուտ գիտնականաց համար զրուած էր այն, աւելի լուսարանելով պիտի ջանամ